

תת"ע 1390/10/17 - מדינת ישראל נגד דוד יעקבזדה לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1390-10-17 מדינת ישראל נ' דוד יעקבזדה לוי

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל

הנאשם: דוד יעקבזדה לוי

החלטה

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. ביום 21.2.17 נרשם לנאשם דוח שעניינו נהיגה בקטנוע שלוחית הזיהוי האחורית שלו אינה תקינה שכן לא ניתן להבחין בה ממרחק של לפחות 40 מטרים, בניגוד לתקנה 165 (א) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי לוחית הזיהוי האחורית הייתה תקינה.
2. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדוח ת/1 (להלן: "השוטר"). מן הדוח עולה כי השוטר רכב על רחוב גאולים בחולון מדרום לצפון כאשר הבחין בקטנוע הנאשם מלפניו כאשר לוחית הזיהוי האחורית שלו אינה תקינה (מופנית מעלה). הנאשם נעצר ונרשם לו דוח.
3. בעדותו בבית המשפט חזר השוטר על האמור בת'1. כאשר נשאל השוטר מאיזה מרחק הבחין באי תקינות לוחית הזיהוי של הנאשם ציין השוטר "לא זוכר" (ע' 3 ש' 12-13). עוד ציין כי למרות שלא הזכיר את הדבר בת'1 הוא עקף את קטנוע הנאשם והמשיך כברת דרך עד שעצר, המתין לנאשם ורשם לו דוח. השוטר ציין כי הצורך ב"חסימת" הנאשם נעשתה עקב חשש כללי להימלטות רוכבי קטנוע. לדבריו "בשביל לחסום אותך אני חייב לעקוף אותך" (ע' 3 ש' 29).
4. הנאשם העיד בפרשת ההגנה כי אין ממש בגרסת השוטר בנוגע למסלולי הנסיעה שצוינו בת'1. הנאשם טוען כי הוא והשוטר הגיעו מכיוונים מנוגדים של רחוב ההסתדרות לצומת הרחובות ההסתדרות - גאולים. השוטר פנה שמאלה בצומת לכיוון רחוב גאולים, שם עצר והמתין לנאשם. הנאשם הגיע מעברו האחר של הצומת, פנה ימינה לרחוב גאולים ונעצר על ידי השוטר שרשם לו דוח. על פי גרסת הנאשם

כיוון שבשום שלב לא רכב השוטר מאחוריו הרי שלא הבחין ולא היה יכול להבחין בלוחית הזיהוי שלו.

דין והכרעה

5. א. תקנה 165 (א) לתקנות התעבורה קובעת כי כאשר עסקין ברכב שאיננו רכב ארבע גלגלי תקינות לוחית הזיהוי נבחנת ממרחק שלא פחות מ-20 מ'. השוטר ציין בת'1 בטעות כי הבחינה נעשית ממרחק של לא פחות מ-40 מ' ובכך טעה. כך או כך, כאשר נשאל השוטר מאיזה מרחק הבחין בעבירה ציין "לא זוכר". המרחק ממנו נבדקה לוחית הזיהוי אינו מופיע גם בת'1 כך שאין כל יסוד לייחס לנאשם עבירה של רכיבה עם לוחית זיהוי פגומה בניגוד לתקנה 165 (א) לתקנות התעבורה.

ב. השוטר אישר כי בשלב מסוים (לאחר שהבחין בעבירה) עקף את קטנוע הנאשם, רכב כברת דרך מסוימת ועצר. השוטר אינו מפרט בת'1 היכן עצר בדיוק. הוא מציין בת'1 כי "מקום העבירה" היה בצומת הרחובות גאולים - ההסתדרות אולם "מקום העבירה" איננו בהכרח המקום בו נעצר הנאשם. כיוון שהשוטר אישר כי לא היה יכול להבחין בפרטי לוחית הזיהוי האחורית של הנאשם בשעה שרכב מאחוריו וממילא לא היה יכול לזהות פיזית את הנאשם (גבו היה מופנה אל השוטר) ומכיוון שאין להעלות על הדעת לייחס לשוטר ביצוע עבירה כה חמורה ומסוכנת של ביצוע עקיפת רכב תוך המשך הפניית מבט לאחור לעבר הרכב הנעקף ובניגוד לכיוון התנועה של השוטר, יוצא כי לפחות למשך פרק זמן מסוים מביצוע העקיפה ועד עצירת קטנוע השוטר, לא נשמר קשר עין רצוף בין השוטר לקטנוע. כיוון שהשוטר לא ציין כי זיהה פיזית את הנאשם או שינן את לוחית הזיהוי בקטנועו הרי שבשים לב לאובדן קשר העין בין השוטר לנאשם בשלב מסוים מעת עקיפת השוטר ועד עצירתו אין ביטחון בכך שהקטנוע עליו רכב הנאשם אשר נעצר על ידי השוטר הוא הקטנוע שנצפה על ידי השוטר נוסע ברחוב גאולים כשלוחית הזיהוי שלו אינה תקינה. אוסיף כי השוטר לא ציין דבר בת'1 ביחס לבדיקת לוחית הזיהוי של קטנוע הנאשם לאחר שזה נעצר על ידו.

לאור כל האמור הנאשם זכאי מחמת הספק.

ניתנה היום, 20.2.18, במעמד הצדדים.